

Jeg haaber den Dag maa komme, da det ærede Medlem og jeg kan enes i Ønsket om, at der gives et højere Bidrag til Læplantningens Fremme, men jeg maa holde for, at saaledes som de finansielle Forhold er i Øjeblikket efter den Nedskaering, der fandt Sted sidste Aar, er Læplantningsarbejdet i Sammenligning med andre nyttige landøkonomiske Foranstaltninger ikke forfordelt; og selv om jeg fuldt ud anerkender det ærede Medlems varme Interesse for denne Sag, forekommer det mig, at det vilde være urigtigt, om vi pillede denne ene Sag ud og gav en Forhøjelse her, medens alle de andre Tilskud blev staaende uforandrede. Jeg maa derfor til min Beklagelse sige til det ærede Medlem, at jeg ikke kan være enig med ham i hans Betragtninger, men maa anse det Forslag, som Ministeriet har stillet, og som Finansudvalget har givet sin Tilslutning, Forslaget om at bibeholde den hidtidige Sum, for at være ret og rimeligt.

Knud Hansen: Jeg skulde ikke have rejst dette Spørgsmaal, hvis ikke Forholdet havde været det, at der foreligger et Andragende fra Hedeselskabet om at faa 150 000 Kr. Jeg gaar ud fra, at naar et saadant Andragende foreligger fra Hedeselskabet, er det, fordi Hedeselskabet mener at have Brug for disse 150 000 Kr., og jeg vilde i denne Forbindelse gerne henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, at Hedeselskabet jo har faaet et udvidet Omraade at arbejde paa, hvad jeg ogsaa synes der maa tages Hensyn til ved Fastsættelsen af Bevillingens Størrelse. Hedeselskabet har nu faaet de sønderjydske Landsdele, hvor der efter min Formening ligger en meget stor Opgave for Hedeselskabet med Hensyn til Læplantning. Naar man undtager Østkysten af de sønderjydske Landsdele, er der forfærdelig bart dernede. Der er Pigtraadshegn mellem Markerne, og de er for det første forfærdelig grimme, men for det andet giver de heller ikke Markerne noget Læ, og det synes jeg, der er Grund til at tage Hensyn til. Anderledes stiller Forholdet sig paa andre Omraader under Landbrugsministeriet, hvor der ikke foreligger Andragende om Forhøjelse, hvor man altsaa mener at kunne klare sig med de Bidrag, man faar; men her, hvor der foreligger et Andragende fra Hedeselskabet, og hvor der er saa god Begrundelse for en Forhøjelse, idet der er blevet et større Omraade at arbejde paa, her vilde jeg dog meget henstille til den højtærede Landbrugsminister endnu en Gang

at tage Spørgsmaalet under velvillig Overvejelse.

Den højtærede Landbrugsminister siger, at Læplantningen vil gaa sin Gang uden Hensyn til, om der bliver ydet Tilskud til Plantningen eller ikke. Det kan jo den højtærede Landbrugsminister sige, men det kan han ikke bevise, lige saa lidt som jeg kan bevise det modsatte; men en Kendsgerning er det i hvert Tilfælde, at Læplantningen foregaar ude paa de fattige Egne, hvor Jorden giver meget lidt Udbytte, og jeg har nu ikke den Tro til, at man vilde naa det samme Resultat uden noget Tilskud. For øvrigt er der en Ting til, som jeg tillægger stor Betydning. Det er hele det Arbejde, der gøres af Hedeselskabet for at animere Folk ude omkring paa Heden til at plante i saa stor Udstrækning som muligt. Jeg tror, at det har overordentligt stor Betydning for vort Samfund, og jeg vil haabe, at Læplantningen kan udvikles og fortsættes baade i det gamle Danmark og i de sønderjydske Landsdele; jeg henstiller i hvert Tilfælde til den højtærede Landbrugsminister, om ikke det kunde være muligt, at man mellem anden og tredie Behandling kunde tage Sagen op paa ny og imødekomme Hedeselskabets Andragende.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg tror ikke, jeg har sagt, at Læplantningen vilde blive fremmet, uanset om vi gav en Bevilling eller ikke. Jeg tror, jeg udtrykkelig tillagde denne Bevilling Betydning, men jeg gaar ikke saa vidt, at jeg siger, at Læplantningen vil bortfalde, hvis vi holder op med at give Statstilskud, eller at Læplantningens Udførelse staar i ligefremt, direkte Forhold til Bevillingens Størrelse. Saa stor Betydning for denne Foranstaltnings Iværksættelse har Statstilskuddet heller ikke. Jeg bad i øvrigt om Ordet for at sige til det ærede Medlem, at det forekommer mig, at den Omstændighed, at Hedeselskabet indsendte et Andragende, ikke kan være nok til, at Andragendet skal bevilges. Hvis vi nærer en saadan Opfattelse, føler jeg mig overbevist om, at alle de Foreninger, Husmandsforeninger, Landboforeninger og mange flere, der sidste Vinter fik deres Tilskud nedsat — og det gjorde ondt mange Steder —, ogsaa meget hurtigt vilde komme med Andragender og meget velbegrundede Andragender; de fortjener Anerkendelse for, at de forstod, at der var en Nødvendighed til Stede, og har fundet sig i Forholdene, som de nu maatte være. Det maa dog være Ministeriets og Rigsdagens Sag at